

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010135
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8720010135.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2025, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/13/2020 zo dňa 18.02.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom C. - D., D. E. XXXX/XX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/13/2020 zo dňa 09.03.2020 n e o s v e d č i l a n a r i a d ť u j e výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 52 ods. 5 Tr. zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona odsúdeného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 419 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený A. B. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/13/2020 zo dňa 09.03.2020 a trest uložený mu podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona vo výmere troch rokov vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť. Podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že s rozhodnutím súdu v celom rozsahu nesúhlasí a má za to, že uplynula lehota na rozhodnutie o osvedčení, či neosvedčení sa. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. URTOST/5/2021, ako aj na judikát R 9/1989. Má tak za to, že malo byť v danom prípade rozhodnuté v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, a preto o neosvedčení sa už súd nemal v zmysle zákona právo rozhodnúť. Z uvedeného dôvodu malo byť konanie zastavené pre uplynutie lehoty. V podanej sťažnosti zdôraznil, že táto bude ešte doplnená po doručení písomného vyhotovenia uznesenia, a to v lehote piatich pracovných dní po konzultácii s odsúdeným.

V doplnení k podanej sťažnosti odsúdený opätovne zdôraznil, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu a s jeho odôvodnením v celom rozsahu. Dôvody rozhodnutia vzhľadom na okolnosti prípadu a terajšie pomery považuje za skreslené a zavádzajúce. Opätovne uviedol, že uplynula lehota na rozhodnutie o osvedčení, či neosvedčení sa. Dôvody uvádzané okresným súdom k plynutiu lehoty na rozhodnutie považuje za neopodstatnené. Ako vyplýva zo spisového materiálu obhajcovia odsúdeného vo veci riadne konali a ustanovený obhajca JUDr. F. F. navrhol doplniť dokazovanie podaním zo dňa 30.01.2023 vyhotovením znaleckého posudku o psychickej spôsobilosti odsúdeného. V súvislosti s týmto návrhom

odsúdený namieta, že o ňom okresný sud nerozhodol. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v období od predloženia plnej moci, teda od 21.03.2023 do rozhodnutia súdu dňa 18.02.2025 uplynuli takmer 2 roky, počas ktorých požiadal obhajca o ospravedlnenie a odročenie verejného zasadnutia dvakrát, a to dňa 03.04.2023, teda len niekoľko dní po prevzatí obhajoby a následne z verejného zasadnutia zo dňa 14.12.2023 pre dočasnú práceneschopnosť. Ohľadne nariadovania verejných zasadnutí zdôraznil, že napriek veľkému časovému odstupe boli upovedomenia obhajcovi doručené iba krátko pred nariadenými verejnými zasadnutiami. V podanej sťažnosti odsúdený taktiež nesúhlasí s konštatovaním súdu ohľadne jeho správania, pretože jeho konanie nemalo žiaden súvis s možnosťou súdu rozhodnúť vo veci. Pokiaľ ide o uvádzané sebapoškodzovanie, po 15.12.2021 bol hospitalizovaný krátkodobo a doba hospitalizácie dosiahla spolu asi mesiac. Taktiež dodal, že po 30.08.2022 už hospitalizovaný nebol, jeho správanie sa zmenilo a trest, ktorý vykonával, začal plniť svoju výchovnú funkciu. Odsúdený zároveň nesúhlasí s konštatovaním okresného súdu, že súd neurobil rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože mal na tom odsúdený vinu. Poukázal na skutočnosť, že v čase sebapoškodzovania, teda do 30.08.2022 súd vo veci nekonal, a teda je zjavné, že súd nekonal bez viny odsúdeného, kde od jeho odsúdenia po nariadenie verejného zasadnutia uplynula doba takmer šesťnástich mesiacov a následne medzi nariadenými verejnými zasadnutiami uplynula doba ôsmich a štrnástich mesiacov, na čom odsúdený a ani jeho správanie nemá žiaden podiel. Odsúdený má preto zato, že lehota na rozhodnutie uplynula bez ohľadu na odsúdeného. V závere sťažnosti poukázal na skutočnosť, že si počas výkonu trestu uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania, pričom samotný výkon trestu, ako aj dĺžka ním vykonaná je pre neho dostatočným ponaučením na to, aby sa v budúcnosti vyhýbal podobným udalostiam. Svoje konanie počas výkonu trestu mnohokrát oľutoval a snaží sa riadne zaradiť späť do spoločnosti. Má teda zato, že v jeho prípade malo byť rozhodnuté v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, teda do 09.03.2024 a platí tak zákonná fikcia, že sa osvedčil. Z uvedených dôvodov navrhuje konanie v danom prípade zastaviť pre uplynutie lehoty, prípadne vysloviť, že sa odsúdený osvedčil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť vecne nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/13/2020 zo dňa 09.03.2020, právoplatným dňa 09.03.2020, okresný súd uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému A. B. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, výkon ktorého mu bol podľa

§ 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jeho správaním. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní troch rokov a podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Zároveň bol rozsudkom odsúdený podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazaný nahradiť poškodenému C. G. škodu vo výške 1.300,- eur. Odsúdený bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 7.11.2019 začal C. G. v byte v C. E. H. I. J. X komunikovať cez aplikáciu Grinder alebo Polec s obvineným A. B., ktorému zaslal svoju nahú fotografiu, ktorú si sám zhotovil, po čom mu dňa 8.11.2019 obvinený oznámil, že disponuje jeho nahými fotografiami a žiadal zaslať na účet K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 200 eur, lebo ak tak neurobí, tak jeho fotografie zverejní na internete a zašle ich jeho priateľom, na čo C. G. zaslal na uvedený účet dňa 8.11.2019 sumu 200 eur, dňa 8.11.2019 po predchádzajúcej komunikácii cez sociálne siete sa v čase okolo 16:30 hod stretol C. G. s obvineným v Obchodnom centre Fórum v Poprade na prvom poschodí, kde mu C. G. odovzdal sumu 300 eur za to, že obvinený zo svojho mobilného telefónu odstráni nahé fotografie C. G., dňa 9.11.2019 obvinený A. B. zaslal C. G. fotografiu, na ktorej bolo vidieť vytlačené ďalšie nahé fotografie C. G. a žiadal od neho sumu 400 eur, po čom sa stretli dňa 9.11.2019 v čase okolo 15:00 hod. v Supermarkete Billa na ulici J. Wolkera 15 v Poprade, kde C. G. odovzdal obvinenému sumu 400 eur a ten mu odovzdal jeho vytlačené fotografie, dňa 11.11.2019 v čase okolo 16:00 hod. C. G. odovzdal obvinenému v Supermarkete Billa na ulici J. Wolkera 15 v Poprade sumu 400 eur, po odovzdaní ktorých mu obvinený prisľúbil, že ho už nebude vyhľadávať a kontaktovať, ale dňa 19.11.2019 v čase okolo 20:30 hod. obvinený prišiel k domu na adrese C., H. I. J. X, kde poškodený C. G. býva a znova od neho žiadal zaplatiť sumu 400 eur, ktoré

mal doniesť dňa 20.11.2019 v čase okolo 16:00 hod. do K. F. E. H. A. L. XX M. C., kde týmto konaním obvinený A. B. donútil C. G. vyplatiť sumu v celkovej výške 1 300 eur.

Následne bol odsúdený A. B. rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/63/2021 zo dňa 15.12.2021, právoplatným dňa 15.12.2021, uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol odsúdený zaviazaný nahradiť poškodenému C. G. škodu vo výške 470,- eur. Z výroku rozsudku pritom vyplýva, že sa skutku dopustil tak, že

dňa 17.08.2021 po tom, čo obvinenému A. B. na profil „A.“ v aplikácii Grindr poškodený C. G. z Popradu zaslal civilnú fotografiu, ktorú si sám zhotovil, mu obvinený cez uvedenú aplikáciu poslal správu, že disponuje jeho intímnymi fotografiami, ktoré zverejní na sociálnych sieťach a zašle ich jeho manželke, ak mu však pošle 300,- eur, tak fotografie vymaže a viac sa neozve, na čo mu poškodený na účet IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v K. K. N. dňa 17.08.2021 poslal sumu vo výške 200,- eur a sumu 70,- eur, napriek tomu obvinený z telefónneho čísla XXXX XXX XXX kontaktoval poškodeného C. G. aj dňa 23.08.2021 na jeho služobnú telefónnu linku do kancelárie spol. O. - P. K., ale keďže C. G. nebol v kancelárii tak nechal u jeho na seba kontakt, a keď sa mu toho istého dňa poškodený ozval, tak obvinený od neho žiadal sumu vo výške 100,- eur s tým, že mu dá pokoj, načo C. G. zaslal v ten deň na vyššie uvedený účet sumu vo výške 100,- eur, dňa 25.08.2021 však obvinený C. G. opätovne telefonicky kontaktoval na pevnú linku do jeho kancelárie spol. O. - P. K., aby mu zaslal sumu vo výške 70,- eur a 30,- eur a bude mať od neho navždy pokoj, na čo C. G. na vyššie uvedený účet zaslal v ten deň sumu vo výške 70,- eur a 30,- eur, kde týmto konaním donútil C. G. vyplatiť mu sumu v celkovej výške 470,- eur.

Z obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/63/2021 taktiež vyplýva, že uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/63/2021 zo dňa 17.12.2021, právoplatným dňa 29.12.2021, bola odsúdenému do výkonu trestu zarátaná aj doba výkonu väzby v trvaní od 31.08.2021 do 17.12.2021. Rozhodnutím Okresného súdu Košice II sp. zn. 4Nt/9/2022 zo dňa 09.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Tos/37/2022 zo dňa 04.05.2022 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu tak, že zvyšok trestu vykoná v ústave so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa svoj záver, že nedošlo k splneniu zákonných podmienok na osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia oprel o zistenie, že odsúdený sa dopustil trestnej činnosti dňa 17.08.2021 v rámci plynutia skúšobnej doby, ktorá plynula od 10.03.2020 do 10.03.2023. V napadnutom uznesení okresný súd rozoberá situáciu, že rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nevykonal v lehote podľa ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zákona, pretože mal na tom odsúdený vinu, keďže sa vyhýbal tomu, aby súd mohol rozhodnúť, pričom sebapoškodzovanie považoval za typický príklad a nemusí sa vykonávať v prejednávanej veci, ale postačí vec súvisiaca s tou istou vecou v tom istom čase.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona účinného ku dňu 07.11.2019 súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2, b) uložiť doteraz neuložené primerané

obmedzenia alebo povinnosti, alebo c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. poriadku o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby. Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odsúdenému doposiaľ neuplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom. Táto totiž najprv sčasti plynula od 10.03.2020 do dňa 31.08.2021, kedy bol vzatý do väzby vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/63/2021 a následne vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého predpokladaný koniec bol dňa 28.02.2025. V zmysle § 51 ods. 2 Tr. zákona počas výkonu väzby a na to nepretržite nadväzujúceho výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody skúšobná doba podmieneného odsúdenia neplynula. Zo skúšobnej doby troch rokov tak do vzatia odsúdeného do väzby uplynula len skúšobná doba v trvaní jedného roka, piatich mesiacov a dvadsaťjeden dní. Okresný súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dňa 18.02.2025, pričom skúšobná doba ešte v tom čase neuplynula, keďže vtedy bol odsúdený stále vo výkone trestu. Ak došlo k prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu dňa 28.02.2025, od 01.03.2025 tak pokračuje plynutie skúšobnej doby.

Z uvedených časových súvislostí je tak zrejmé, že námietky odsúdeného o uplynutí jedného roka po uplynutí skúšobnej doby, o nariaďovaní termínov verejných zasadnutí, ospravedlneniach obhajcu, či okolnostiach súvisiacich so sebapoškodzovaním odsúdeného, ale aj odôvodnenie napadnutého uznesenia o obštrukciách zo strany odsúdeného sú bez významu, nakoľko v súlade s ustanovením § 51 ods. 2 posledná veta Tr. zákona ešte skúšobná doba podmieneného odsúdenia odsúdenému neuplynula a skúšobná doba po prepustení odsúdeného z výkonu trestu pokračuje. Rozhodnutie okresného súdu tak bolo vydané ešte pred uplynutím skúšobnej doby a aj v čase rozhodovania krajského súdu plynie odsúdenému skúšobná doba.

Pokiaľ odsúdený poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR so správnu sp. zn. 1URTOST/5/2021 je potrebné uviesť, že v uvedenej veci sa rozhodnutie o neosvedčení sa týkalo špecifickej situácie, kedy ďalšie odsúdenie za skutok spáchaný v skúšobnej dobe bolo vydané cudzozemským súdom a bolo potrebné rozhodovať o uznaní cudzieho rozhodnutia. V aktuálne rozhodovanej veci ide tak o odlišnú situáciu, kedy bol odsúdený uznaný za vinného opätovne Okresným súdom Poprad a došlo k prerušeniu plynutia skúšobnej doby počas výkonu väzby a trestu, preto uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nie je možné vzťahovať na tento prípad. Taktiež vo vzťahu k rozhodnutiu R 9/1989 je potrebné uviesť, že vychádzalo z inej právnej úpravy, nakoľko zmena ustanovenia § 51 ods. 2 Tr. zákona o neuplynutí skúšobnej doby počas výkonu väzby a výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody nastala od 01.01.2019. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutie nie je použiteľné v tejto veci.

Odsúdený v sťažnosti namietal aj chybu v postupe okresného súdu v súvislosti s nerozhodnutím o návrhu odsúdeného na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania o psychickej spôsobilosti odsúdeného. Vo vzťahu k tejto sťažnostnej námietke krajský súd poukazuje na priebeh verejného zasadnutia dňa 18.02.2025, kedy po vykonanom dokazovaní okresným súdom odsúdený a ani jeho obhajca nemali návrhy na doplnenie dokazovania, čo je potrebné považovať za späťvzatie podaného návrhu na doplnenie dokazovania, a preto nie je potrebné o ňom osobitne rozhodovať (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2014 sp. zn. 2 Tdo 1/2014).

Okresný súd vo svojom rozhodnutí poukazoval na správu z Ústavu na výkon väzby a výkon trestu zo dňa 03.12.2021, ale aj zápisnice o výsluchu odsúdeného vykonané v Ústave na výkon trestu Košice-Šaca a aj správu o hodnotení odsúdeného z ústavu na výkon väzby a výkon trestu zo dňa 27.04.2022, ktoré však na verejnom zasadnutí nevykonal. Podstatné však je, že okresný súd oboznámil aktuálnu správu z ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu zo dňa 31.01.2025, ktorá obsahovala všetky podstatné informácie, ktoré boli súčasťou predchádzajúcich správ z ústavu na výkon väzby a výkon trestu. Z uvedeného dôvodu tento nedostatok nebránil krajskému súdu vo veci rozhodnúť.

Na tomto mieste si je nutné uvedomiť, že rozhodnúť o neosvedčení sa odsúdeného pri podmiennečnom treste odňatia slobody s probačným dohľadom je súd oprávnený urobiť v zmysle § 52 ods. 1 Tr. zákona aj v čase, keď ešte skúšobná doba podmiennečného odsúdenia v celom rozsahu neuplynula, čo je aj konkrétny prípad. Odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nielen trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmiennečného trestu odňatia slobody. Požiadavka na vedenie riadneho života je teda požiadavkou, ktoré odráža skutočnú nápravu páchatela, keďže odzrkadľuje aj to, ako si v iných smeroch plnil svoje občianske, rodinné a iné podobné povinnosti vo vzťahu k spoločnosti a jej členom. Požiadavku nepáchania protiprávnej činnosti ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného, navyše počas relatívne krátkej doby jeho vlastného života sprevádzaného plynutím skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že odsúdený skutočne nevyužil benefit v podobe podmiennečného odsúdenia v predmetnej veci, a že vznikli dôvodné pochybnosti o tom, že podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom mal na neho požadovaný výchovný vplyv. Odsúdený odo dňa 17.08.2021 do dňa 25.08.2021 páchal opätovne zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, a to obdobným spôsobom a voči tomu istému poškodenému. Odsúdený bol uzrozumený s tým, že má viesť počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody riadny život a nedopúšťať sa žiadneho protiprávneho konania.

Odsúdenému bola poskytnutá príležitosť, aby riadne viedol život, a aby tak preukázal v predmetnej skúšobnej dobe, že sa polepšil, a aby priamy výkon trestu odňatia slobody na dosiahnutie jeho nápravy a ochrany spoločnosti nebol potrebný. Bolo však preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby opätovne spáchal zločin, čo je potrebné chápať ako správanie sa podmiennečne odsúdenej osoby nezlučiteľné s požiadavkou viesť počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia riadny život. Svojím konaním odsúdený prejavil výrazný sklon k porušovaniu požiadavky vedenia riadneho života, čo odôvodňuje potrebu pôsobenia prostriedkov výkonu trestu odňatia slobody. Len hrozba výkonu trestu odňatia slobody, a to aj pri nariadenom probačnom dohľade totiž nespĺnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd teda rozhodol správne, keď vyslovil, že sa odsúdený A. B. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin). Vo výroku však použil chybné ustanovenia § 50 ods. 4, 8 Tr. zákona, ktoré upravujú podmiennečné odsúdenie bez probačného dohľadu. Preto len pre tieto chyby, za účelom zabezpečenia právnej čistoty rozhodnutia a jeho určitosti, krajský súd jednomyseľne postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.